

Arrest

nr. 344 711 van 13 april 2026
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. KARIM
Gulden Vlieslaan 79/10
1060 BRUSSEL**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 13 januari 2026 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de Minister van Asiel en Migratie van 6 januari 2026 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies) en tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 23 januari 2026 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 maart 2026 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De Raad heeft in een beschikking van 9 maart 2026 geoordeeld dat het niet is vereist dat de partijen nog mondelinge opmerkingen voordragen en dat het beroep door middel van een loutere schriftelijke procedure kan worden verworpen op volgende grond:

“De bestreden beslissingen betreffen de beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 6 januari 2026 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) en diens beslissing van dezelfde datum het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies).

De Raad wijst op artikel 39/68-1, § 5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) dat luidt als volgt:

“Het rolrecht wordt door de verzoekende partij voorgeschoten. De betaling wordt verricht binnen een termijn van acht dagen, die ingaat op de dag dat de hoofdgriffier de betrokkene ter kennis brengt dat het rolrecht verschuldigd is en waarbij hij tevens op de hoogte wordt gesteld van het verschuldigde bedrag.

Indien het bedrag niet binnen de in het eerste lid bepaalde termijn is gestort, wordt het beroep niet op de rol geplaatst. De niet-tijdige betaling kan niet worden geregulariseerd. Bij tijdige kwijting wordt het beroep op de rol geplaatst en gaat de termijn bedoeld in artikel 39/76, § 3, in.

In afwijking van het tweede lid, moet, wanneer in de vordering tot schorsing, die gepaard gaat met een beroep tot nietigverklaring, de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, het verschuldigde rolrecht betaald worden op het ogenblik dat de voortzetting van de procedure wordt gevraagd, met dien verstande dat de vordering tot schorsing op zich geen aanleiding geeft tot de kwijting van het recht indien de schorsing wordt toegestaan.

Als met toepassing van artikel 39/82, § 3, eerste lid, de vordering tot schorsing zich uitsluitend beperkt tot een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid en indien de vordering tot schorsing niet werd toegestaan, dan is het rolrecht voor deze vordering tot schorsing verschuldigd bij het indienen van een verzoekschrift tot nietigverklaring.”

De verzoekende partij diende op 13 januari 2026 een verzoek in tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid en tot nietigverklaring van de beslissingen van 6 januari 2026 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten en tot het opleggen van een inreisverbod. Aangezien de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid werd gevraagd, diende het verzoekschrift te worden ingeschreven op de rol zonder dat eerst het rolrecht werd voldaan. Bij arrest nr. 339 621 van 16 januari 2026, dat diezelfde dag werd betekend, verwierp de Raad de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid. Bij de betekening van dit arrest werd erop gewezen dat overeenkomstig artikel 39/82, § 6 van de Vreemdelingenwet ten aanzien van de verzoekende partij een vermoeden van afstand van geding geldt wanneer deze, nadat de vordering tot schorsing werd afgewezen, geen verzoek tot voortzetting van de rechtspleging heeft ingediend binnen de termijn van acht dagen te rekenen vanaf de kennisgeving van de uitspraak. Na voormelde kennisgeving gaf de verzoekende partij, middels het opnieuw indienen van haar verzoekschrift tot schorsing en nietigverklaring van de beslissingen van 6 januari 2026 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten en tot het opleggen van een inreisverbod, aan de voortzetting van het geding te wensen. Gelet op artikel 39/68-1, § 5, vierde lid van de Vreemdelingenwet diende zij op dat ogenblik het verschuldigde rolrecht voor de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid en het beroep tot schorsing en nietigverklaring te betalen (zie ook GwH 12 juli 2012, nr. 88/2012, B.17.4). Bij beschikking van 23 januari 2026 werd het bedrag van het rolrecht daarom vastgesteld op 502 euro, te weten 251 euro voor de UDN-procedure en 251 euro voor de annulatieprocedure.

De verzoekende partij, die niet verzocht om de kosteloze rechtspleging te genieten, ging evenwel slechts over tot een betaling ten belope van 251 euro. Aldus moet worden vastgesteld dat enkel het verschuldigde rolrecht voor de reeds behandelde vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid werd gekweten, doch niet het rolrecht voor het beroep tot nietigverklaring.

Derhalve dient het beroep tot nietigverklaring, nu het verschuldigde rolrecht niet werd betaald, van de rol te worden geschrapt.”

In casu heeft geen van de partijen, binnen de in artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalde termijn van vijftien dagen na het versturen van voormelde beschikking, gevraagd om te worden gehoord.

Hieruit volgt dat de partijen op grond van artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet worden geacht in te stemmen met de in de beschikking opgenomen grond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt van de rol afgevoerd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 251 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien april tweeduizend zesentwintig door:

G. DE BOECK,

voorzitter van de Raad,

R. AHMETOV,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. AHMETOV

G. DE BOECK